

EXPUNERE DE MOTIVE

Adoptarea Legii nr. 1/2000 a constituit baza restabilirii dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și forestiere și punerii în posesie a foștilor proprietari de terenuri și păduri. Această lege importantă oferă numai cadrul nu și detaliile tehnice pentru administrarea fondului forestier.

Ordonanța Guvernului nr. 96/1998, privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată în temeiul art. IV din Legea nr. 141/1999 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 96/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 27 iulie 1999, este principalul act normativ pe baza căruia pot fi administrate pădurile.

De la adoptarea Legii nr. 1/2000 a trecut mai mult de un an, și sesizând - din experiența acestui an - care sunt cazurile în care aplicarea legislației în vigoare este dificilă, respectiv situațiile pentru care nu există reglementare juridică, se impune modificarea unor articole din O.G. nr. 96/1998, cu privire la administrarea terenurilor forestiere.

Astfel, în cadrul contractelor de administrare nu poate fi impusă proprietarilor o durată de mai mulți ani, perioadă de timp în care pot interveni schimbări fundamentale față de condițiile inițiale. Durata pentru care se încheie contractele de administrare a fondul forestier trebuie să fie negociate de părți, fără îngrădiri sau clauze imperative.

În același timp, în practica curentă au apărut situațiile în care foștii proprietari ai terenurilor forestiere, prin hotărârile rămase definitive ale Comisiilor județene de aplicare a Legii nr.1/2000 au redevenit proprietari ai terenurilor forestiere anterior deținute, însă punerea efectivă în posesie întârzie, nu de puține ori din cauze care nu sunt imputabile proprietarilor, deci foștii proprietari încă nu sunt și proprietari de fapt ai acestor terenuri. În aceste cazuri, este obligatoriu pe de o parte acordul prealabil al proprietarilor pentru valorificarea eficientă a masei lemnoase de către actualii administratori ai terenurilor forestiere respective, iar pe de altă parte, controlul realității cheltuielilor luate în calcul la stabilirea profitului rezultat din valorificarea masei lemnoase. Nu în ultimul rând se impune ca o cotă parte din veniturile realizate de către administratorul suprafețelor de teren forestier supuse retrocedării să revină proprietarilor de drept al acelor suprafețe, începând cu momentul în care hotărârea Comisiei județene de aplicare a Legii nr.1/2000 a rămas definitivă.

Dr. KELEMEN Atilla - deputat UDMR Mureș

Dr. BIRTALAN Ákos - deputat UDMR Covasna

Dr. GARDA Dezső - deputat UDMR Harghita

RÁDULY Róbert - deputat UDMR Harghita

TAMÁS Sándor - deputat UDMR Covasna